

Αριθμός Απόφασης ...13283.../2023

Αριθμός κατάθεσης ανακοπής 5526/4621/21-03-2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τακτική Διαδικασία

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή Δημήτριο Καινούργιο, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, και την Γραμματέα Ευαγγελία Τσολακίδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 03 Φεβρουαρίου 2023 για να δικάσει την ανακοπή που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την 21^η-03-2022 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης , μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ:

ΚΠολΔ η πληρεξούσια δικηγόρος τους Μαρία Πειδου (Α.Μ.Δ.Σ.Θ 11725), η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών και ήδη από τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), κατοικοεδρεύουσας στην Αθήνα, και τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ζ' Θεσσαλονίκης, κατοικοεδρεύοντα στην Θεσσαλονίκη, οδός Ν. Πλαστήρα, αριθμός 7, για το οποίο προκατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 237 ΚΠολΔ ο δικαστικός αντιπρόσωπος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Γρηγόριος

Γιάκας (Α.Μ.Ν.Σ.Κ 426), ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Η κρινόμενη ανακοπή κατατέθηκε την 21^η.03.2022 στην Γραμματεία του Δικαστηρίου και με την από 23.01.2023 πράξη ορισμού εισηγητή και δικασίμου του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ορίσθηκε ο Δικαστής και ο χρόνος συζήτησης της υπόθεσης για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και εγγράφηκε αυτή στο οικείο πινάκιο με αριθμό Ε1, εγγραφή η οποία κατ' άρθρο 237§4εδ.ε' ΚΠολΔ ισχύει ως κλήτευση ως προς όλους τους διαδίκους.

ΚΑΤΑ την δημόσια συζήτηση της υποθέσεως παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως σημειώνεται παραπάνω.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 2 ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων ατομικών ειδοποιήσεων, νόμιμο τίτλο για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων αποτελούν: α) Η βεβαίωση κατά τον νόμο και ο προσδιορισμός από τις αρμόδιες διοικητικές ή άλλες αρχές του εισπρακτέου ποσού, του είδους του εσόδου και της αιτίας για την οποία αυτό οφείλεται, δηλαδή η πράξη καταλογισμού χρηματικού ποσού σε βάρος διοικουμένου με δημόσιο έγγραφο, το οποίο εκδίδεται από αρμόδια αρχή και ενσωματώνει την ατομική διοικητική πράξη, β) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται η οφειλή, γ) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία πιθανολογείται η

οφειλή, ως προς την ύπαρξη και το ποσό αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 347 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 73 παρ. 1, 2 του ν.δ. 356/1974: "1. Η προ της ενάρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται: α) κατά της εκδοθείσης ατομικής ειδοποιήσεως, β) κατά του εκδοθέντος και μη εκτελεσθέντος εντάλματος προσωπικής κρατήσεως και γ) κατά του νομίμου τίτλου, εκδικάζεται δε υπό των καθ' ύλην αρμοδίων δικαστηρίων κατά τας διατάξεις των άρθρων 583-585 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας. Διά ταύτης επιτρέπεται η προβολή πάσης αντιρρήσεως ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου ως και η αμφισβήτησις του κατ' ουσίαν βασίμου της απαιτήσεως του Δημοσίου, εφ' όσον ο προσδιορισμός ταύτης δεν έχει ανατεθή εις δικαστήρια ή εις διοικητικές επιτροπάς αποφαινομένας μετά δυνάμεως δεδικασμένου. 2. Η κατά της αρξαμένης εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται ενώπιον πάντοτε του Μονομελούς Πρωτοδικείου του τόπου της εκτελέσεως και διά τους κάτωθι περιοριστικώς αναφερομένους λόγους: α) Εάν η εκτέλεσις εχώρησε βάσει ακύρου τίτλου προς είσπραξιν. β) Εάν το χρέος απεσβέσθη διά καταβολής ή διά συμψηφισμού κατά τας διατάξεις του άρθρου 83 του παρόντος Ν. Διατάγματος ή συνεπεία διαγραφής, αποδεικνυομένων εγγράφως. γ) Εάν επιγενομένως απεσβέσθη άλλως το χρέος του οφειλέτου, της αποσβέσεως αποδεικνυομένης εγγράφως. δ) Εάν το χρέος παρεγράφη. ε) Εάν ο διωκόμενος ως διάδοχος του υποχρέου δεν είναι ο νόμω υπόχρεως. στ) Εάν ο διωκόμενος δεν υπόκειται εις προσωπικήν κράτησιν και ζ) Εάν κατά την εκτέλεσιν

εχώρησαν παραλείψεις ή ακυρότητες, τηρουμένων των εν άρθρω 75 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζομένων. Αμφισβήτησις άλλη περί της υπάρξεως της οφειλής προς το Δημόσιον είναι απαράδεκτος εν τη διαδικασία ταύτη". Εξάλλου, το άρθρο 4 παρ. 1 του Κ.Ε.Δ.Ε., όπως ίσχυε κατά τον ίδιο παραπάνω χρόνο, ορίζει: "Αμα τη βεβαιώσει ποσού τινός εις το Δημόσιον Ταμείον ως δημοσίου εσόδου ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου υποχρεούται να αποστείλει προς τον οφειλέτην ατομικήν ειδοποίησιν περιέχουσαν τα στοιχεία του οφειλέτου, το είδος και το ποσόν του χρέους, το οικονομικόν έτος εις ο ανήκει τούτο, τον αριθμόν και την χρονολογίαν του τριπλοτύπου βεβαιώσεως και την χρονολογίαν πληρωμής του χρέους ή εκάστης δόσεως εις περίπτωσιν καταβολής εις δόσεις". Περαιτέρω, κατά μεν τη διάταξη του άρθρου 55 του π.δ. 16/1989 "Κανονισμός λειτουργίας Δ.Ο.Υ.": "Για κάθε οικονομικό έτος και έσοδο, συντάσσονται από τις αρμόδιες Αρχές και στέλνονται στις Δ.Ο.Υ. τίτλοι είσπραξης, στους οποίους πρέπει να περιέχονται: α) ..., ε). Το είδος του εσόδου, το οφειλόμενο ποσό αναλυμένο σε κωδικούς αριθμούς εσόδου ή εκτός προϋπολογισμού λογαριασμούς, σε ακέραιες μονάδες, κατά δε το άρθρο 61 του ιδίου π.δ/τος η βεβαίωση πραγματοποιείται με την καταχώριση των στοιχείων του τίτλου είσπραξης στις αντίστοιχες ενδείξεις των στηλών του διπλότυπου βιβλίου παραλαβής και βεβαίωσης εισπρακτέων εσόδων, από το οποίο παίρνει τον αύξοντα αριθμό και τη χρονολογία, η οποία είναι και της βεβαίωσης". Από τον συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτουν τα εξής: Στη δίκη που ανοίγεται με την ανακοπή

του άρθρου 73 παρ. 1 ΝΔ 356/1974 "Περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων" σε συνδυασμό προς τις διατάξεις των άρθρων 583-585 ΚΠολΔ, η οποία μπορεί να ασκείται τόσο κατά του "νομίμου τίτλου" όσο και κατά της ταμειακής βεβαίωσης, εφόσον αποτελεί και αυτή εκτελεστή διοικητική πράξη, ο μιν ανακόπτων επέχει κατ' αρχήν θέση εναγομένου, το δε καθ' ου (Δημόσιο) θέση ενάγοντος, και έτσι το τελευταίο βαρύνεται με την επίκληση των γεγονότων, της οποίας το βάρος θα έφερε, αν ασκούσε το δικαίωμά του με αγωγή. Οι δε από το άρθρο 73 του ΚΕΔΕ λόγοι ανακοπής είναι απεριόριστοι, υπό την έννοια ότι οποιοδήποτε ελάττωμα της απαίτησης (δημόσιου εσόδου) της βεβαιωτικής διαδικασίας και γενικά του φερόμενου ως νόμιμου τίτλου, της ατομικής ειδοποίησης, του εντάλματος προσωπικής κράτησης κ.λπ. δύναται να αποτελέσει λόγο της ανακοπής του άρθρου 73 του ΚΕΔΕ (ΑΠ 488/2017, ΑΠ 1549/1998, ΑΠ 178/1994). Εξάλλου, η καθιέρωση της πιθανολόγησης επάγεται τη διεξαγωγή ελεύθερης απόδειξης, στο πλαίσιο της οποίας το δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τους κανόνες της αποδεικτικής διαδικασίας, τα αποδεικτικά μέσα και τη δύναμή τους, αλλά έχει την ευχέρεια να στηρίξει την κρίση του σε οποιαδήποτε "κατάλληλα" μέσα, τα οποία είναι σε θέση να πιθανολογήσουν την αλήθεια των κρίσιμων πραγματικών γεγονότων (άρθρο 347 ΚΠολΔ). Αντίθετη εκδοχή θα προκαλούσε σημαντική δυσχέρεια στη σκοπηθείσα συναφώς γρήγορη δικαστική διάγνωση, και άρα θα οδηγούσε σε αδικαιολόγητη συρρίκνωση του ρυθμιστικού εύρους της επίμαχης νομοθετικής παραπομπής (ΑΠ 352/2020, ΑΠ 752/2014, ΑΠ 1149/2008). Περαιτέρω, κατά την έννοια του

άρθρου 2 παρ. 2 του ΚΕΔΕ νόμιμο τίτλο αποτελεί η πράξη καταλογισμού χρηματικού ποσού εις βάρος διοικουμένου που εντοπίζεται σε δημόσιο έγγραφο, το οποίο εκδίδεται από την αρμόδια αρχή και ενσωματώνει την ατομική διοικητική πράξη, από αυτόν δε τον τίτλο, με τη συνδρομή των δημοσίων ή ιδιωτικών εγγράφων που τον συνοδεύουν, αποδεικνύεται ή πιθανολογείται βεβαία και εκκαθαρισμένη απαίτηση. Στον νόμιμο τίτλο πρέπει να αναφέρεται η ακριβής αιτία της οφειλής, ώστε, σε περίπτωση αμφισβητήσεως, να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Τούτο δε, διότι με βάση τον "νόμιμο τίτλο" είναι δυνατόν να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση, χωρίς να έχει προηγηθεί διαγνωστική δίκη και έκδοση δικαστικής απόφασης, που θα καθιστούσε σαφείς την αιτία ή τις επιμέρους αιτίες του (φερόμενου ως) οφειλόμενου συνολικού χρέους. Η ανάγκη αυτή καθίσταται εντονότερη, όταν ο ουσιαστικός καθορισμός του χρέους δεν έγινε από το Ελληνικό Δημόσιο (η δράση του οποίου διέπεται από την αρχή και το τεκμήριο της νομιμότητας), αλλά από τρίτο πρόσωπο, όπως είναι ο αρχικός δανειστής, προς τον οποίο το Δημόσιο είχε παράσχει εγγύηση και στη θέση του οποίου αυτό υποκαταστάθηκε, λόγω μη εξοφλήσεως του δανείου από τον οφειλέτη, αναλόγως δε και στην περίπτωση που το Δημόσιο ενεργεί ως εκδοχέας απαιτήσεων (ΑΠ 1247/2015, ΑΠ 434/2015, ΑΠ 175/2015, ΑΠ 1898/2014, ΕφΑθ 2823/2022, Δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από τη βεβαίωση, ως νόμιμο τίτλο εισπράξεως (βεβαίωση υπό ευρεία έννοια), διακρίνεται η ταμειακή βεβαίωση (βεβαίωση υπό στενή έννοια), που είναι αναγκαία για να μπορεί

να επιδιωχθεί η είσπραξη της απαιτήσεως του Δημοσίου, ώστε να συνιστά αυτή τίτλο εκτελέσεως. Ο νόμιμος τίτλος δεν συμπίπτει με την ταμειακή βεβαίωση, πλην μεταξύ τους υφίσταται στενή αιτιακή σχέση, ώστε σε περίπτωση που η ταμειακή βεβαίωση δεν στηρίζεται σε νόμιμο τίτλο, όπως σε τίτλο στον οποίο δεν προσδιορίζεται επαρκώς το χρέος, να είναι αυτή ακυρωτέα. Και ναι μεν στον ΚΕΔΕ δεν προβλέπεται κοινοποίηση της ταμειακής βεβαιώσεως στον οφειλέτη, ούτε επιβάλλεται να συνοδεύεται αυτή από τα έγγραφα που συγκροτούν το νόμιμο τίτλο, πλην όμως λόγω της στενής αιτιακής της σχέσεως με το νόμιμο τίτλο, αν ούτε η ταμειακή βεβαίωση της οφειλής ούτε η ατομική ειδοποίηση, που εκδίδει κατά το άρθρο 4 παρ. 1 Κ.Ε.Δ.Ε. η αρμόδια φορολογική αρχή και κοινοποιείται επίσης στον οφειλέτη, δεν περιέχει τα καθοριζόμενα στην ως άνω διάταξη στοιχεία, προκειμένου ο οφειλέτης να λάβει επαρκή και ασφαλή γνώση για το είδος του χρέους, το ύψος του, τη χρονολογία βεβαίωσης και γενικά να κατατοπίζεται επαρκώς για την οφειλή του, τότε η έλλειψη αυτή μπορεί να οδηγήσει, κατόπιν ασκήσεως ανακοπής κατά το άρθρο 73 παρ. 1 Κ.Ε.Δ.Ε., στην ακύρωση αυτών, αλλά μόνο με τη συνδρομή των όρων και προϋποθέσεων του άρθρου 75 Κ.Ε.Δ.Ε. σχετικά με το στοιχείο της βλάβης του οφειλέτη του Δημοσίου, δηλαδή, αν και εφόσον η έλλειψη αυτή επέφερε στον οφειλέτη αδυναμία ουσιαστικής ή δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων του, η οποία δύναται να επανορθωθεί μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας της προσβαλλόμενης πράξεως, ιδίως ενόψει της υπάρξεως περισσοτέρων χρεών με διαφορετικές το

καθένα συνέπειες για τον οφειλέτη. Ωστόσο, βλάβη με την ανωτέρω έννοια δεν υφίσταται ο οφειλέτης τόσο στην περίπτωση που η επίδοση της ταμειακής βεβαιώσεως και της ατομικής ειδοποίησεως συνοδεύεται από τα αναγκαία έγγραφα (δημόσια ή ιδιωτικά), που προσδιορίζουν επαρκώς την οφειλή, όσο και στην περίπτωση που γνωστοποιούνται αυτά στον οφειλέτη με οποιονδήποτε τρόπο, με ή χωρίς αίτησή του, αλλά πάντως πριν από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής κατά της εκτελέσεως, έτσι ώστε να είναι σε θέση να προβάλλει αυτός με δικονομικά παραδεκτό τρόπο τους ισχυρισμούς του κατά της οφειλής, και για το λόγο αυτό δεν αρκεί να προσκομίσει το Δημόσιο τα έγγραφα του νόμιμου τίτλου προς απόδειξη της απαιτήσεώς του κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο (ΟΛΑΠ 5/2019, ΑΠ 1177/2017, ΑΠ 394/2017, ΑΠ 434/2015, ΕφΑθ 2823/2022, ΜΕφΛαρ 329/2020, ΜΕφΑιγ 94/2019, Δημοσιευμένες στην ΤΝΠ Νόμος).

II. Περαιτέρω, με το νόμο 3869/2010 "Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α` 130/3-8-2010) καθιερώθηκε η δυνατότητα του φυσικού προσώπου να απαλλάσσεται από τα χρέη του όταν δεν υφίστανται περιουσιακά στοιχεία για την ικανοποίησή τους και δεν επαρκούν για την εξόφλησή τους ούτε τα τρέχοντα και ούτε τα προσδοκώμενα εισοδήματά του. Ειδικότερα με το άρθρο 1 παρ. 1 αυτού, κατά το οποίο "Φυσικά πρόσωπα που στερούνται πτωχευτικής ικανότητας, υπό την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3588/2007 και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών

οφειλών τους, δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο αίτηση για την ρύθμιση των οφειλών τους κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου", θεσμοθετείται η δυνατότητα του φυσικού προσώπου να απαλλάσσεται από τα χρέη του, όταν δεν έχει ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία, ούτε επαρκούν τα τρέχοντα και προσδοκώμενα εισοδήματά του για την εξυπηρέτησή τους, ώστε να συνδυάζεται η μεγαλύτερη δυνατή ικανοποίηση των πιστωτών με την ανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας του οφειλέτη και τη στοιχειώδη διατήρηση-εξασφάλιση της προσωπικής αξιοπρέπειας αυτού και των προστατευόμενων μελών της οικογενείας του. Βασική προϋπόθεση για την υπαγωγή του οφειλέτη στις ρυθμίσεις του ως άνω νόμου είναι η αποδεδειγμένη μόνιμη (και όχι απλώς παροδική) περιέλευση αυτού σε γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του, άσχετα αν αυτή υπήρχε κατά την ανάληψη των χρεών ή επήλθε μεταγενέστερα, η οποία, πάντως, δεν πρέπει να οφείλεται σε δόλο του, την ύπαρξη του οποίου προτείνει ο πιστωτής. Περαιτέρω ορίζονται, με το άρθρο 4 του ίδιου νόμου η διαδικασία κατάθεσης της αίτησης περί ρύθμισης στο αρμόδιο δικαστήριο και των εγγράφων που τη συνοδεύουν και αφορούν στην περιουσιακή και εισοδηματική κατάσταση του ίδιου και του συζύγου του, τους πιστωτές και τις οφειλές του, με το άρθρο 5 η απαιτούμενη προδικασία με την επίδοση της αίτησης και στους εγγυητές, με το άρθρο 7 η ρύθμιση των χρεών και η απαλλαγή του οφειλέτη από το υπόλοιπο αυτών στο πλαίσιο δικαστικού συμβιβασμού ενώπιον του αρμόδιου Ειρηνοδίκη, με τα άρθρα 8 και 9 η δικαστική ρύθμιση των

οφειλών (αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή κατάσταση, τα πάσης φύσεως εισοδήματα του οφειλέτη και η δυνατότητα συνεισφοράς του συζύγου και σταθμιστούν οι βιοτικές ανάγκες του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογενείας του), η απαλλαγή από το υπόλοιπο αυτών στην περίπτωση που δεν γίνει δεκτό από τους πιστωτές το υποβληθέν από τον οφειλέτη σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του και η διαδικασία ρευστοποίησης περιουσίας και η προστασία της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, με το άρθρο 11 η διαδικασία πιστοποίησης από το δικαστήριο της απαλλαγής του οφειλέτη από το υπόλοιπο των χρεών του επί κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεων που επιβλήθηκαν με τη δικαστική απόφαση και η έκπτωση αυτού από τη ρύθμιση επί μη εκτέλεσης των υποχρεώσεων αυτών και με το άρθρο 12 τα δικαιώματα των πιστωτών έναντι των εγγυητών του οφειλέτη που ρύθμισε τα χρέη του. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 12 του ν. 3869/2010 "Τα δικαιώματα των πιστωτών έναντι συνοφειλετών ή εγγυητών του οφειλέτη, καθώς και τα δικαιώματα των εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών επί του υπέγγυου αντικειμένου δεν θίγονται. Ο οφειλέτης απαλλάσσεται έναντι των εγγυητών, των εις ολόκληρον υπόχρεων ή άλλων δικαιούχων σε αναγωγή". Με το άρθρο 65 του ν. 4549/2018 προστέθηκε στο εν λόγω άρθρο δεύτερο εδάφιο το οποίο, κατ' άρθρο 68 παρ. 16 αυτού, εφαρμόζεται και επί αποφάσεων ρύθμισης ή σχεδίων διευθέτησης οφειλών που δεν έχουν εκτελεστεί στο σύνολό τους κατά την έναρξη ισχύος του ίδιου νόμου, και έχει ως εξής: "Αν όμως ο εγγυητής, ο εις ολόκληρον υπόχρεος ή άλλο δικαιούχο

σε αναγωγή πρόσωπο καταβάλει τόσο το τμήμα της οφειλής από την οποία ο οφειλέτης πρόκειται να απαλλαγεί κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 11 όσο και μέρος της οφειλής που περιλαμβάνεται στην απόφαση ρύθμισης του άρθρου 8 ή στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9, τότε αυτός υποκαθίσταται αυτοδικαίως για το τελευταίο ποσό στη θέση του πιστωτή στο μέτρο και με τις προϋποθέσεις που η οφειλή αυτή έχει διαμορφωθεί δυνάμει της ρύθμισης ή του σχεδίου διευθέτησης οφειλών που επικυρώθηκε με τη δικαστική απόφαση". Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο οφειλέτης, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3869/2010, μπορεί, με αίτησή του προς το αρμόδιο δικαστήριο, να ζητήσει τη ρύθμιση των χρεών του υποβάλλοντας σχέδιο διευθέτησης των οφειλών και τα σχετικά με την περιουσιακή και εισοδηματική κατάστασή αυτού και του συζύγου του, τους πιστωτές και τις οφειλές του έγγραφα. Η αίτηση επιδίδεται και στους εγγυητές, οι οποίοι καθίστανται έτσι διάδικοι. Οι οφειλέτες και οι πιστωτές μπορούν να επιλύουν συμβιβαστικά τη διαφορά τους με την επικύρωση του σχετικού σχεδίου από τον αρμόδιο Ειρηνοδίκη, οπότε αυτό αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Αν το σχέδιο του αιτούντος δεν γίνει δεκτό από τους πιστωτές, το Δικαστήριο, αν κρίνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις ρύθμισης των οφειλών του και απαλλαγής του από αυτές, αφού λάβει υπόψη του το ποσό που απαιτείται για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του, προβαίνει, με

βάση τα περιουσιακά του στοιχεία και τα πάσης φύσεως εισοδήματά του που απομένουν, στον καθορισμό των μηνιαίων καταβολών για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών. Υπό τις οριζόμενες στο άρθρο 9 του ν. 3869/2010 προϋποθέσεις και κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος του οφειλέτη, το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας αυτού. Η απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του ν. 3869/2010, είτε κατόπιν συμβιβασμού με τους πιστωτές του είτε κατόπιν ρύθμισης αυτών με δικαστική απόφαση, ενεργεί υποκειμενικά, αφορά μόνο στο πρόσωπο του ίδιου και δεν επεκτείνεται στους εγγυητές, έναντι των οποίων οι πιστωτές διατηρούν ακέραια τα δικαιώματά τους. Οι ρυθμίσεις του ν. 3869/2010, όπως προκύπτει από την αιτιολογική του έκθεση, έχουν ως σκοπό την αντιμετώπιση ενός ιδιαίτερα μεγάλου και οξυμένου προβλήματος της ελληνικής κοινωνίας, της υπερχρέωσης φυσικών προσώπων που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών τους, ώστε με τη ρύθμιση των οφειλών και την απαλλαγή από τα χρέη τους, να απεγκλωβιστούν από την υπερχρέωση, διασφαλίζοντας παράλληλα για τους ίδιους και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς τους ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης, να διατηρήσουν την κύρια κατοικία τους εξαιρώντας αυτή από τη ρευστοποίηση της περιουσίας τους και να επανακτήσουν την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Κρίσιμο, συνεπώς, για την προστασία

του ν. 3869/2010 είναι το πρόσωπο του οφειλέτη, στο οποίο απέβλεψε ο νομοθέτης και όχι το χρέος καθ' εαυτό, η δε προβλεπόμενη από τον εν λόγω νόμο ρύθμιση έχει αυστηρά προσωποπαγή χαρακτήρα. Έτσι, παρά την απαλλαγή, στο πλαίσιο υπαγωγής στις διατάξεις του προαναφερθέντος νόμου, του οφειλέτη από το υπόλοιπο των χρεών του ή τη μείωση αυτών, δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 851 του ΑΚ, κατά την οποία ο εγγυητής ευθύνεται για την έκταση που έχει κάθε φορά η κύρια οφειλή. Ο εγγυητής, εν προκειμένω, ευθύνεται για το αρχικώς συμφωνημένο από τον υπερχρεωμένο πρωτοφειλέτη χρέος, το ύψος του οποίου δεν επηρεάζεται ως προς τον ίδιο (τον εγγυητή) από τη ρύθμιση, ενώ αυτός δεν μπορεί να επικαλεστεί έναντι του πιστωτή την απαλλαγή ή τη μείωση της οφειλής του πρωτοφειλέτη. Επί εξόφλησης δε του χρέους του πρωτοφειλέτη, υποκαθίσταται στα δικαιώματα των πιστωτών, δικαιούμενος σε αναγωγή έναντι του πρωτοφειλέτη, μόνον για το ποσό που ο τελευταίος υποχρεούται να καταβάλει στους πιστωτές στο πλαίσιο της ρύθμισης των χρεών του. Ο εγγυητής φυσικό πρόσωπο, μπορεί να υπαχθεί και ο ίδιος στις προστατευτικές διατάξεις του ν. 3869/2010, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 παρ. 1 του νόμου αυτού. Η προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 12 του ν. 3869/2010 περί μη απαλλαγής από την ευθύνη των εγγυητών επί ρύθμισης βάσει του νόμου αυτού των χρεών του πρωτοφειλέτη, ως εκ της αδιάσπικτης διατύπωσής της και του σκοπού του νόμου, που είναι, κατά τα προεκτεθέντα, η αντιμετώπιση του κοινωνικού προβλήματος της υπερχρέωσης

των φυσικών προσώπων που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και η ανακούφιση των συγκεκριμένων αυτών προσώπων από τα χρέη τους και όχι η ελάφρυνση των χρεών έναντι όλων των εμπλεκόμενων προσώπων (πρωτοφειλετών, συνοφειλετών, εγγυητών), έχει εφαρμογή, αφού ο νόμος δεν διακρίνει, και επί εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου, όταν αυτό παρέχει εγγυήσεις υπέρ δανειοληπτών δυνάμει ειδικών διατάξεων, όπως των νόμων 2322/1995 και 2362/1995, για τη χορήγηση από τραπεζικές εταιρείες δανείων στο πλαίσιο κρατικού προγράμματος στεγαστικής αποκατάστασης συγκεκριμένων κατηγοριών προσώπων με πλήρη εγγύηση αυτού και επιδοτούμενο επιτόκιο. Και στην τελευταία περίπτωση, είναι εφαρμοστέα, ως ειδική και νεότερη, η προδιαληφθείσα διάταξη του άρθρου 12 του ν. 3869/2010 και το Ελληνικό Δημόσιο ευθύνεται έναντι των πιστωτών για το αρχικό χρέος που εγγυήθηκε και όχι εκείνο που διαμορφώθηκε στο πλαίσιο της ρύθμισης του ν. 3869/2010 (ΟΛΑΠ 3/2023, Δημοσιευμένη στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση οι ανακόπτοντες με την κρινόμενη ανακοπή τους ζητούν να ακυρωθούν για τους λόγους που διαλαμβάνονται στην ανακοπή 1) η υπ' αριθμ. _____ 2022 ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 2) η υπ' αριθμ. _____ ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 3) η υπ' αριθμ. _____ ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 4) η υπ' αριθμ. _____ ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 5) η υπ' αριθμ. _____ ατομική

ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 6) η υπ' αριθμ.
02-2022 ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 7) η
υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ.
Θεσσαλονίκης, 8) η υπ' αριθμ. ατομική
ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 9) η υπ' αριθμ.
02-2022 ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 10) η
υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ.
Θεσσαλονίκης, 11) η υπ' αριθμ. ατομική
ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 12) η υπ' αριθμ.
ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ.
Θεσσαλονίκης, 13) η υπ' αριθμ. ατομική
ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, 14) η υπ' αριθμ.
ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ.
Θεσσαλονίκης, 15) η υπ' αριθμ. ατομική
ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης και 16) η υπ' αριθμ.
ατομική ειδοποίηση της Ζ' Δ.Ο.Υ.
Θεσσαλονίκης, τις οποίες επισυνάπτουν αυτούσια στην
ανακοπή. Ζητούν, επίσης, να ακυρωθούν οι υπ' αριθμ. πρωτ.
και αναλυτικές βεβαιώσεις
οφειλών της Ζ' Δ.Ο.Υ Θεσσαλονίκης και τέλος, να καταδικαστεί
το καθ' ου στα δικαστικά τους έξοδα. Με το περιεχόμενο αυτό
και αίτημα η κρινόμενη ανακοπή, η οποία ασκήθηκε α)
νομότυπα, δεδομένου ότι έχει τηρηθεί η νόμιμη (άρθρο 85 § 1
ΚΕΔΕ) προδικασία με την επίδοση αντιγράφου αυτής α) στον
Προϊστάμενο της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης (βλ. σχετ. την υπ'
αριθμ. 57131/21-03-2022 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού
επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης Χαράλαμπου Αγγελάκη),

β) στον Υπουργό Οικονομικών (βλ. σχετ. την υπ' αριθμ. 4946Γ'/22-03-2022 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Σωκράτη Παπουλίδη) και γ) στον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (βλ. σχετ. την υπ' αριθμ. 4947Γ'/22-03-2022 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Σωκράτη Παπουλίδη) και β) εμπρόθεσμα, καθώς για την άσκησή της δεν προβλέπεται οποιαδήποτε προθεσμία και μπορεί να ασκηθεί όσο διαρκεί η εκτέλεση, εφόσον δεν έχει διενεργηθεί πλειστηριασμός, ώστε να ενεργοποιηθεί η δεκαήμερη από τη διενέργεια του προθεσμία κατά το άρθρο 75 § 2 ΚΕΔΕ (ΕφΘεσ 74/2013 ΕΛΛΔνη 2015.777), αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση στο παρόν δικαστήριο, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρο 73 παρ. 1 ΚΕΔΕ, 14, 22 και 584 ΚΠολΔ) κατά την τακτική διαδικασία, αφού η υποκείμενη σχέση στην οποία στηρίζεται ο νόμιμος τίτλος του άρθρου 2 παρ. 2 του ΚΕΔΕ είναι σχέση (σύμβαση) ιδιωτικού δικαίου, καθόσον οι απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στις προσβαλλόμενες ατομικές ειδοποιήσεις προέρχονται από σύμβαση δανείου των ανακοπτόντων με την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος στη οποία μετείχε και το καθ' ου η ανακοπή ως εγγυητής και η ιδιωτική φύση της επίδικης απαίτησης δεν μεταβάλλεται με την παρεμβολή της διοικητικής εκτέλεσης (ΑΠ 741/2017, Α' δημοσίευση στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ΑΠ 210/1996, ΔΕΕ 1996,999, ΣτΕ 3527/2000, ΔΔικ 2001, 1203). Παρά ταύτα η ανακοπή τυγχάνει απαράδεκτη καθ' ο μέρος στρέφεται κατά των υπ' αριθμ. πρωτ.

και αναλυτικών βεβαιώσεων οφειλών της Ζ'

Δ.Ο.Υ Θεσσαλονίκης, καθόσον οι τελευταίες αποτελούν εσωτερικά (πληροφοριακά) έγγραφα της Ζ' Δ.Ο.Υ και όχι εκτελεστές πράξεις που δύνανται να προσβληθούν. Σημειωτέον δε ότι, παρά τα όσα αντιθέτως διατείνεται το καθ' ου η ανακοπή, αυτή παραδεκτά στρέφεται κατά των προαναφερόμενων ατομικών ειδοποιήσεων, έστω και αν δεν αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, καθώς συνιστούν προπαρασκευαστικές της εκτέλεσης πράξεις, κατά των οποίων ρητά ο νόμος επιτρέπει την εκ μέρους του οφειλέτη ανακοπή (ΑΠ 1519/2018, Δημοσιευμένη στην ΤΝΠ ΔΣΑ). Κατά τα λοιπά η κρινόμενη ανακοπή τυγχάνει νόμιμη, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 2, 73 παρ. 1 περ. γ, 75 και 89 του ΚΕΔΕ, 933 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω, ως προς την νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της από σύμβασης δανείου χορηγήθηκε στους ανακόπτοντες από το πιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», στο πλαίσιο στεγαστικής τους αποκατάστασης ως παλιννοστούντων ομογενών, το ποσό των εξήντα χιλιάδων ευρώ (60.000 ευρώ) για την αγορά κύριας κατοικίας. Το ποσό δε του χορηγηθέντος δανείου ύψους εξήντα χιλιάδων ευρώ (60.000 Ευρώ) εκταμιεύθηκε εφάπαξ και οι ανακόπτοντες έλαβαν αυτό την 04^η.06.2004. Σύμφωνα με το άρθρο 2 της ανωτέρω σύμβασης δανείου ορίστηκε ότι το δάνειο θα εξοφληθεί εντός

προθεσμίας είκοσι δύο (22) ετών με την πληρωμή σαράντα συνεχών δόσεων ως εξής: Η πρώτη τοκοχρεολυτική δόση θα καταβάλλονταν στις 10.10.2006 και οι επόμενες συνεχείς δόσεις θα καταβάλλονταν την 10η μέρα του επόμενου εξαμήνου και εφεξής και η τελευταία την 10.04.2026. Περαιτέρω, δυνάμει του άρθρου 3 της σύμβασης, συμφωνήθηκε το δάνειο να εκτοκίζεται με επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο των Εντόκων Γραμματίων του Ελληνικού Δημόσιου δωδεκάμηνης διάρκειας της τελευταίας έκδοσης πριν από την έναρξη κάθε περιόδου εκτοκισμού, προσαυξανόμενο κατά δύο και δύο δέκατα (2,2) εκατοστιαίες μονάδες. Το εν λόγω επιτόκιο επιδοτούνταν από το Ελληνικό Δημόσιο κατά ποσοστό 60%, ως ανήκον στη Ζώνη Δ και βαρύνει το Λογαριασμό του Ν. 128/75. Η επιδότηση ως ποσοστό του επιτοκίου στρογγυλοποιείται στο πλησιέστερο τέταρτο της μονάδας. Επίσης, δυνάμει του άρθρου 9 της συγκεκριμένης σύμβασης, σε περίπτωση ολικής ή μερικής καθυστέρησης κάποιας δόσης του δανείου ή τόκων ή και εξόδων και λοιπών επιβαρύνσεων, οι Δανειζόμενοι (ανακόπτοντες) θα οφείλουν στην Τράπεζα από την ημέρα της καθυστέρησης και χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε ειδοποίησή τους επί των ποσών που καθυστερούν, αντί του τόκου του άρθρου 3 της σύμβασης, τόκο υπερημερίας ο οποίος συμφωνείται κατά τρεις (3) εκατοστιαίες μονάδες μεγαλύτερος του υπό του άρθρου 3 παραπάνω οριζόμενου επιτοκίου. Οι οφειλόμενοι σε καθυστέρηση τόκοι, συμφωνήθηκε κατά το άρθρο 12 του νόμου 2601/1998 ότι ανατοκίζονται με το ίδιο, ως άνω επιτόκιο υπερημερίας, από την πρώτη ημέρα

καθυστερήσης, και μέχρι την οριστική εξόφληση τους. Οι τόκοι που προκύπτουν προστίθενται στο ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο ανά εξάμηνο και μέχρι την οριστική εξόφλησή τους. Περαιτέρω, οι καθυστερήσεις μετά από 3 μήνες βεβαιώνονται στην αρμόδια για το χρηματοδοτούμενο ακίνητο Δ.Ο.Υ.. Εφόσον δε οφείλονται περισσότερες από πέντε (5) ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις η επιδότηση διακόπτεται οριστικά, ο δε οφειλέτης βαρύνεται με ολόκληρο το επιτόκιο του άρθρου 3. Στην παραπάνω περίπτωση συμφωνήθηκε ότι η Τράπεζα δικαιούνται είτε να επιδιώξει την είσπραξη των καθυστερούμενων ποσών, είτε, αφού καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου και να το κηρύξει αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, να αξιώσει την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού του κεφαλαίου με τους τόκους και τις λοιπές επιβαρύνσεις. Σύμφωνα δε με το άρθρο 17 της συγκεκριμένης σύμβασης συμφωνήθηκε ότι για την παρούσα σύμβαση παρέχεται η εγγύηση του καθ' ου η ανακοπή Ελληνικού Δημοσίου δυνάμει των υπ' αριθμ. 2/31230/0025/06.06.2003 όπως αυτή τροποποιήθηκε από την υπ' αριθμ. 2/56365/0025/10.10.2003 αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών για ποσοστό 100 % επί του δανείου. Εξάλλου, αποδείχθηκε ότι λόγω μη εξόφλησης των δόσεων της σύμβασης και λόγω κατάπτωσης της εγγυήσεως η Ζ' Δ.Ο.Υ Θεσσαλονίκης εξέδωσε σε βάρος του πρώτου ανακόπτοντα: 1) την υπ' αριθμ. 121/23-02-2022 ατομική ειδοποίηση, συνολικού ποσού 5.464,54 Ευρώ, 2) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση, συνολικού ποσού 5.764,83 Ευρώ, 3) την υπ' αριθμ. 2022 ατομική ειδοποίηση, συνολικού ποσού 5.275,68 Ευρώ και

4) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση, συνολικού ποσού 4.882,14 Ευρώ. Περαιτέρω, εξέδωσε σε βάρος της δεύτερης ανακόπτουσας: 1) την υπ' αριθμ. 02-2022 ατομική ειδοποίηση, συνολικού ποσού 1.804,04 Ευρώ, 2) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.637,87 Ευρώ, 3) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 2.022,63 Ευρώ, 4) την υπ' αριθμ. 126/23-02-2022 ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 2.030,31 Ευρώ, 5) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.906,38 Ευρώ, 6) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.828,14 Ευρώ, 7) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.757,04 Ευρώ, 8) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.681,99 Ευρώ, 9) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.836,65 Ευρώ, 10) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.555,66 Ευρώ, 15) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.649,39 Ευρώ και 16) την υπ' αριθμ. ατομική ειδοποίηση συνολικού ποσού 1.677,09 Ευρώ. Σε όλες δε τις ανωτέρω προσβαλλόμενες ατομικές ειδοποιήσεις αναγράφονταν οι εξής εγγραφές: 1) ο αριθμός φορολογικού μητρώου του οφειλέτη, 2) ο αριθμός της ταμειακής βεβαίωσης, 3) η γραμμή του χρηματικού καταλόγου, 4) η ημερομηνία βεβαίωσης, 5) ο αριθμός των δόσεων, 6) η περιοδικότητα των δόσεων, 7) το είδος φόρου, 8) το ποσό της βεβαίωσης, 9) η ημερομηνία της 1^{ης}

δόσης, 10) το ποσό της 1^{ης} δόσης, 11) το ποσοστό έκπτωσης και 12) η ταυτότητα της οφειλής. Εξάλλου, αποδείχθηκε ότι, κατόπιν σχετικών αιτήσεων των ίδιων ανακοπτόντων, χορηγήθηκαν σε αυτούς και οι ίδιοι έλαβαν γνώση των υπ' αριθμ. 1: και αναλυτικών καταστάσεων οφειλών, στις οποίες αναγράφονταν τα εξής στοιχεία: 1) ο αριθμός της ταμειακής βεβαίωσης, 2) η ημερομηνία της ταμειακής βεβαίωσης, 3) το είδος του φόρου (έσοδα εισπρ. βεβ. οφειλών καταπτ. εγγυήσεων), 4) ο αριθμός γραμμής χρηματικού καταλόγου, 5) το οικονομικό έτος της οφειλής, 6) την αρμόδια Δ.Ο.Υ της ταμειακής βεβαίωσης, 7) την ιδιότητα και το όνομα του οφειλέτη, 8) την ημερομηνία λήξης της δόσης, 9) το ανοικτό υπόλοιπο (κεφάλαιο), 10) τις προσαυξήσεις / τόκους του άρθρου 53 Ν4174/13 και το μηνιαίο ποσοστό τόκων, 11) τα λοιπά συνεισπραττόμενα, 12) το πρόστιμο του άρθρου 57 Ν4174/13, 13) το ποσό που είναι απαιτητό, 14) εάν υπάρχει ή όχι ρύθμιση και αναστολή είσπραξης και 15) το συνολικά απαιτητό ποσό. Από το συνδυασμό των ανωτέρω εγγράφων (ατομικών ειδοποιήσεων και αναλυτικές καταστάσεις οφειλών) των οποίων οι ανακόπτοντες έλαβαν γνώση πριν την άσκηση της κρινόμενης ανακοπής προκύπτει ότι προσδιορίζεται επαρκώς η αιτία της οφειλής των ανακοπτόντων, λαμβανομένου μάλιστα υπόψιν ότι η μοναδική σύμβαση δανείου που είχαν αυτοί υπογράψει με εγγυητή το Ελληνικό Δημόσιο ήταν η υπ' αριθμ. σύμβαση δανείου την «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», ενώ εξειδικεύεται επαρκώς η οφειλή και ο τρόπος υπολογισμού του οφειλομένου ποσού κατά

κεφάλαιο, νόμιμους τόκους, τόκους υπερημερίας, τόκους τόκων και λοιπά έξοδα, με αποτέλεσμα να δίδεται η δυνατότητα στους ανακόπτοντες να ελέγξουν το ακριβές ποσό της οφειλής τους και να μην τίθεται ζήτημα βλάβης αυτών. Πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ο υπό στοιχείο 2 σχετικός λόγος ανακοπής κατά το σκέλος που βάλλει κατά των προσβαλλόμενων ατομικών ειδοποιήσεων και δη λόγω αοριστίας αυτών. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι αμφότεροι οι ανακόπτοντες κατέθεσαν ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης τη με αριθμό έκθεσης κατάθεσης αίτηση για την υπαγωγή και ρύθμιση των οφειλών τους στις ευεργετικές διατάξεις του Ν.3869/2010 (Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων φυσικών προσώπων), εντάσσοντας στη σχετική αίτηση και την οφειλή τους από την επίδικη υπ' αριθμ. σύμβαση δανείου με την «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.». Μάλιστα, τη σχετική ως άνω αίτηση επέδωσαν κατ' άρθρο 3 του Ν 3869/2010 και στο καθ' ου η ανακόπη. Επί της ως άνω αιτήσεως εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 4774/2018 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, ενώ την 29η Οκτωβρίου 2019 εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 3806/2019 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης. Ειδικότερα, δυνάμει της υπ' αριθμ. 4774/2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης κρίθηκε οριστικά κατά την διάταξη του άρθρου 9 παρ.2 του Ν.3869/2010 η εξαίρεση της κύριας κατοικίας τους και ορίστηκε νέα δικάσιμος επαναπροσδιορισμού των μηνιαίων καταβολών κατ' άρθρο 8 παρ. 2 του Ν.3869/2010 για την 29^η Οκτωβρίου 2019 και εκδόθηκε εν συνεχεία η υπ' αριθμ.

3806/2019 απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης. Σύμφωνα με την τελευταία δε αυτή απόφαση, κατά της οποίας δεν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο και έχει καταστεί τελεσίδικη (Βλ. σχετ. την το υπ' αριθμ. 1046/11-10-2022 πιστοποιητικό περί μη άσκησης ενδίκων μέσων του Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης), επαναπροσδιορίστηκαν οι μηνιαίες καταβολές αμφότερων των ανακοπτόντων σε μηδενικές (για υπολειπόμενο χρονικό διάστημα 14 μηνών για τον πρώτο ανακόπτοντα και 50 μηνών για τη δεύτερη ανακόπτουσα) και ορίστηκαν δόσεις για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας τους και δη ορίστηκε να καταβάλει ο πρώτος ανακόπτων το ποσό των 34,22 Ευρώ προς την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε σε 180 μηνιαίες δόσεις και η δεύτερη ανακόπτουσα το ποσό των 38,28 Ευρώ σε 180 μηνιαίες δόσεις. Μάλιστα, οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι τυγχάνουν συνεπείς ως προς την καταβολή των ανωτέρω δόσεων που ορίστηκαν από το Δικαστήριο, γεγονός που δεν αμφισβητείται ειδικότερα από το καθ' ου η ανακοπή, αλλά ούτε και αποδείχθηκε ότι έχει επέλθει έκπτωση αυτών από τη ρύθμιση κατ' άρθρο 11 του Ν 3869/2010. Με βάση, ωστόσο, τις προσβαλλόμενες ατομικές ειδοποιήσεις, αλλά και τις προαναφερόμενες αναλυτικές καταστάσεις οφειλών που περιήλθαν σε γνώση των ανακοπτόντων, δεν προσδιορίζεται εάν ο υπολογισμός της οφειλής τους από τη Ζ' Δ.Ο.Υ Θεσσαλονίκης έχει λάβει χώρα, λαμβάνοντας υπόψιν τις προαναφερόμενες αποφάσεις του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης σχετικά με την υπαγωγή τους στις ευεργετικές διατάξεις του Ν 3869/2010, οι οποίες, σύμφωνα και με τα όσα ορίζονται στην

ανωτέρω υπό στοιχείο 2 μείζονα σκέψη, δεσμεύουν το καθ' ου η ανακοπή. Περαιτέρω, δεν αποδείχθηκε ποιες ληξιπρόθεσμες δόσεις αφορούν οι επίδικες οφειλές ή εάν έχει καταγγελθεί στο σύνολό της η επίδικη δανειακή σύμβαση, καθώς και ποιο χρέος των ανακοπτόντων εξόφλησε το καθ' ου η ανακοπή, υποκαθιστάμενο κατ' αυτόν τον τρόπο στα δικαιώματα των πιστωτών, δικαιούμενο σε αναγωγή έναντι των ανακοπτόντων, μόνον για το ποσό που οι τελευταίοι υποχρεούνται να καταβάλουν στους πιστωτές στο πλαίσιο της ρύθμισης των χρεών τους. Ειδικότερα, το περιεχόμενο των ένδικης ατομικών ειδοποιήσεων και από τα έγγραφα που χορηγήθηκαν στους ανακόπτοντες, μετά από αιτήσεις τους, δεν προκύπτει η ταυτότητα της οφειλής, καθόσον δεν τους χορηγήθηκε αντίγραφο της αναλυτικής κίνησης των λογαριασμών που τηρήθηκαν για την εξυπηρέτηση της σύμβασης δανείου, δεν υπάρχει προσδιορισμός της έναρξης τοκοδοσίας του κεφαλαίου, δεν προκύπτουν τα ποσά στα οποία υπολογίστηκαν οι τόκοι (συμβατικοί και υπερημερίας), το επιτόκιο που εφαρμόστηκε και για ποιο χρονικό διάστημα, ο τρόπος υπολογισμού του ανατοκισμού των τόκων. Μάλιστα, τα έγγραφα που προσδιορίζουν την οφειλή δεν συνοδεύουν τις προσβαλλόμενες ατομικές ειδοποιήσεις, ούτε το καθ' ου η ανακοπή επικαλείται και αποδεικνύει ότι χορηγήθηκαν στους ανακόπτοντες, ούτε όμως και τα προσκόμισε κατά τη συζήτηση της κρινόμενης ανακοπής. Συνεπεία όλων των ανωτέρω η απαίτηση της Ζ' Δ.Ο.Υ Θεσσαλονίκης που περιέχεται στα προσβαλλόμενες ατομικές ειδοποιήσεις καθίσταται αβέβαιη και ανεκκαθάριστη, δοθέντος

ότι δεν δύναται να υπολογιστεί, με την αναγκαία πληρότητα, η ύπαρξη και, σε καταφατική κρίση, το πραγματικό μέγεθος της οφειλής των ανακοπτόντων με βάση την επίδικη υπ' αριθμ.

σύμβαση δανείου με την «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», γεγονότα που για τη στοιχειοθέτηση της βασιμότητάς τους το βάρος φέρει το καθ' ου η ανακοπή Δημόσιο, αφού στη δίκη περί την εκτέλεση που ανοίγεται με την ανακοπή του άρθρου 73 ΚΕΔΕ ο μεν ανακόπτων οφειλέτης επέχει καταρχήν θέση εναγομένου, το δε καθού η ανακοπή (Δημόσιο) θέση ενάγοντος και έτσι το τελευταίο βαρύνεται με την επίκληση των γεγονότων, των οποίων το βάρος θα έφερε, αν ασκούσε το δικαίωμά του με αγωγή. Πρέπει, κατά συνέπεια, να γίνει δεκτός ο υπό στοιχείο 1, σε συνδυασμό με το έτερο σκέλος του υπό στοιχείου 2 λόγου ανακοπής και να ακυρωθούν οι ανακοπτόμενες πράξεις. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 179 ΚΠολΔ, να συμψηφιστούν, καθόσον η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ότι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ τις υπ' αριθμ.

02-2022 ατομικές ειδοποιήσεις της Ζ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης.
ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.
ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Θεσσαλονίκη την 03^η
Οκτωβρίου 2023

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Θεσσαλονίκη την 04^η-10-2023
σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, με την
παρουσία και της Γραμματέως, χωρίς να παρευρίσκονται οι
διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

και θεωρήθηκε αυθημερόν